

www.querido.nl
www.marittornqvist.nl

Marit Törnqvist Schildpad en ik

Amsterdam Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij
2022

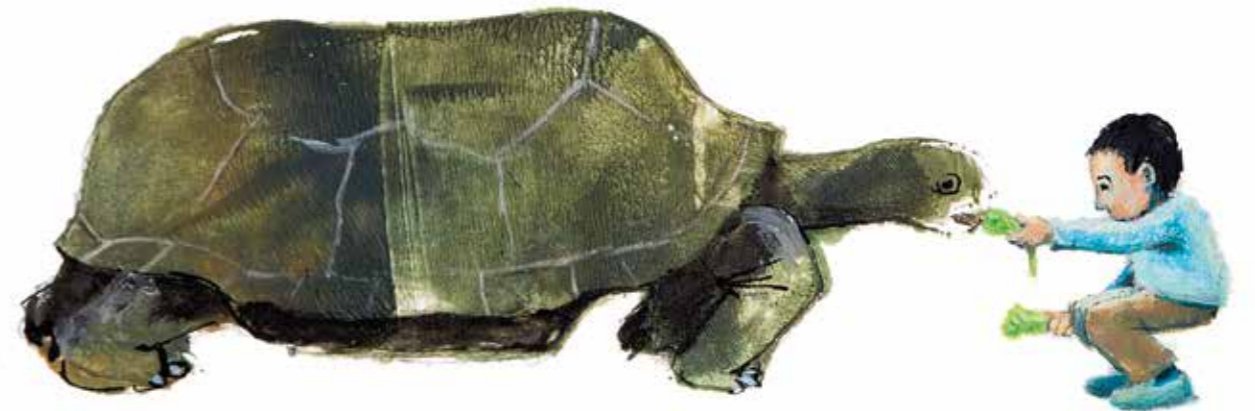
Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

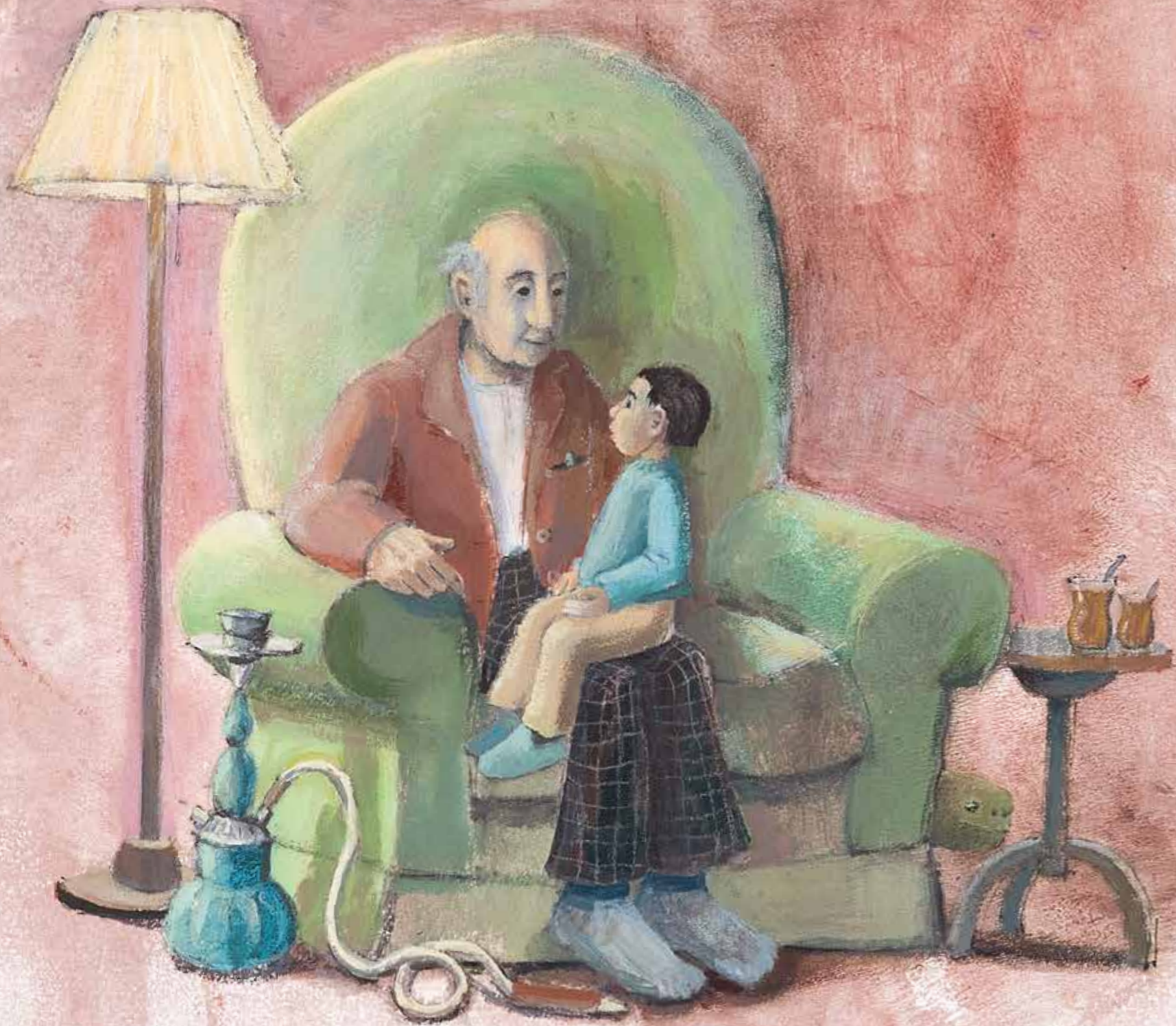
Dit boek is mede tot stand gekomen dankzij productiesteun van
het Nederlands Letterenfonds.

Copyright tekst en illustraties © 2022 Marit Törnqvist
Alle rechten voorbehouden.

Vormgeving Barbara van Dongen Torman

ISBN 978 90 451 2524 4 / NUR 273

Het was de avond voor mijn vijfde verjaardag.
Mijn ouders hadden me naar opa gebracht.
Ze wilden in alle rust het huis versieren
en een taart bakken.
Ik zat bij opa op schoot.

‘Welk verhaal wil je horen?’ vroeg hij.
‘Over Schildpad,’ zei ik.
‘Alweer?’

Altijd wilde ik hetzelfde verhaal horen.

Opa begon te vertellen...

‘Toen ik vijf jaar werd kreeg ik van mijn opa
een schildpadje cadeau.

Tijdens een reis naar zijn geboorteland was die
ongemerkt in zijn tas gekropen,
en meegekomen over de grote oceaan.

Het schildpadje was zó klein dat hij precies in
mijn jaszak paste.

En in mijn treinwagon.

En in het bedje van mijn beer.

Op een dag, toen Schildpad en ik aan het spelen waren, kwam er een meneer langs.
Hij staarde naar ons en lachte wat ongemakkelijk.

“Pas maar op!” zei hij.
Zijn stem klonk onheilspellend.
“Die schildpad gaat groeien, groeien, groeien...
en hij wordt meer dan honderd jaar.”

Mijn ouders keken verschrikt.
“Past hij dan nog wel door de voordeur?”
“Hoe moeten we hem de trap op krijgen?”
“Wie geeft hem sla als wij allemaal dood zijn?”

Ik was alleen maar blij,
want nu wist ik het zeker:
Schildpad zou altijd bij me blijven!
Mijn hele leven lang.

Vanaf toen waren we steeds samen.
Waar ik was, was Schildpad.
En waar Schildpad was, was ik.
En waar wij waren, waren heel veel anderen.
Want iedereen wilde hem zien.